

## I

*(Lovgivningsmæssige retsakter)*

## FORORDNINGER

## EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/825

af 17. maj 2017

**om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, og artikel 197, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget <sup>(2)</sup>,

efter den almindelige lovgivningsprocedure <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er der behov for, at Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed. Desuden, og som det er fastsat i artikel 11 i TEUF, skal miljøbeskyttelseskrav integreres i Unionens politikker og aktioner, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.
- (2) Artikel 120 og 121 i TEUF foreskriver, at det kræves af medlemsstaterne, at de fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Unionens mål og inden for rammerne af de overordnede retningslinjer, som Rådet fastsætter. Samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker er derfor et spørgsmål af fælles interesse.
- (3) Flere medlemsstater har gennemgået og gennemgår fortsat tilpasningsprocesser med det formål at rette op på makroøkonomiske ubalancer, der er opstået i den seneste tid, og mange medlemsstater er konfronteret med lav potentiel vækst. Unionen har placeret gennemførelsen af strukturreformer blandt sine politiske prioriteter med henblik på at genskabe et bæredygtigt opsving, frigøre det vækstpotentiale, der er nødvendigt for at forbedre tilpasningsevnen, og understøtte konvergensprocessen.

<sup>(1)</sup> EUT C 177 af 18.5.2016, s. 47.

<sup>(2)</sup> EUT C 240 af 1.7.2016, s. 49.

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets holdning af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.5.2017.

- (4) Reformen er i deres natur komplekse processer, der kræver en komplet kæde af højt specialiserede kundskaber og færdigheder samt langsigtede visioner. Gennemførelse af strukturreformer på flere forskellige offentlige politikområder er en krævende udfordring, da deres virkninger ofte er længe om at slå igennem. Derfor er en rettidig og effektiv gennemførelse afgørende i såvel kriseramte som strukturelt svage økonomier. I den forbindelse har Unionens støtte i form af teknisk bistand haft stor betydning for den økonomiske tilpasning i Grækenland og Cypern de seneste få år. Ejerskab til strukturreformer i nærområderne er afgørende for en vellykket gennemførelse af dem.
- (5) Medlemsstaterne kan drage fordel af støtte til at imødegå udfordringer ved udformning og gennemførelse af væksthæmmende strukturreformer, der er i overensstemmelse med Unionens økonomiske og sociale mål. Disse udfordringer kan bero på forskellige faktorer, f.eks. begrænset administrativ og institutionel kapacitet såvel som inadækvat anvendelse og gennemførelse af EU-retten.
- (6) Unionen har betydelig erfaring med at stille særlig støtte til rådighed for den nationale forvaltning og andre myndigheder i medlemsstaterne, når det gælder kapacitetsopbygning og lignende tiltag på bestemte områder (f. eks. beskatning, told og støtte til små og mellemstore virksomheder) og i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken. Unionens erfaringer med at bistå nationale myndigheder med at gennemføre reformer bør anvendes til at styrke Unionens evne til at yde støtte til medlemsstaterne. Det er absolut nødvendigt, at der gøres en omfattende og integreret indsats for at yde støtte til de medlemsstater, der er i færd med at gennemføre væksthæmmende reformer og i den forbindelse anmoder om bistand fra Unionen.
- (7) Den Europæiske Revisionsrets særberetning (19/2015) med titlen »En mere resultatorienteret tilgang er nødvendig for at forbedre leveringen af teknisk bistand til Grækenland« indeholder nyttige anbefalinger vedrørende Kommissionens tekniske bistand til medlemsstaterne. Disse anbefalinger skal der tages hensyn til i forbindelse med gennemførelsen af den støtte, der ydes efter denne forordning.
- (8) På den baggrund er det nødvendigt at oprette et støtteprogram for strukturreformer (»programmet«) med det formål at forbedre medlemsstaternes evne til at udforme og gennemføre væksthæmmende administrative reformer og strukturreformer, bl.a. gennem hjælp til at udnytte EU-fondene effektivt og virkningsfuldt. Programmet har til formål at bidrage til opfyldelsen af fælles mål i form af støtte til økonomisk genopretning, samhørighed og jobskabelse, styrkelse af Europas konkurrenceevne og produktivitet og stimulering af investeringer i realøkonomien. Dette vil også give mulighed for en bedre reaktion på de økonomiske og sociale udfordringer for så vidt angår opnåelsen af et højt niveau af social velfærd såvel som sundheds- og uddannelsesudgifter af høj kvalitet og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.
- (9) Støtte under programmet bør stilles til rådighed af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat på områder, der har at gøre med samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, innovation, intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, arbejdspladser og investering, budget og beskatning, offentlige tjenester, institutionelle og administrative reformer, retssystemer, bekæmpelse af svig, korruption og hvidvaskning af penge samt skatteunddragelse, erhvervsklima, udvikling af den private sektor, konkurrence, offentlige indkøb, offentlig deltagelse i virksomheder, privatiseringsprocesser, adgang til finansiering, finanssektorspolitikker, handel, bæredygtig udvikling, uddannelse, arbejdsmarkedspolitik, folkesundhed, asyl- og migrationspolitik, landbrug, udvikling af landdistrikter og fiskeri.
- (10) Medlemsstaterne bør kunne anmode om støtte fra Kommissionen under programmet for at få hjælp til gennemførelsen af reformer i forbindelse med processerne for økonomisk styring, navnlig de landespecifikke henstillinger i forbindelse med det europæiske semester, og aktioner til gennemførelse af EU-retten samt i forbindelse med gennemførelsen af økonomiske tilpasningsprogrammer. De bør også kunne anmode om støtte, når de gennemfører reformer på eget initiativ med henblik på at opnå samhørighed, investeringer, bæredygtig vækst, jobskabelse og konkurrenceevne. Kommissionen kan give vejledning til de vigtigste dele af støtteanmodningen.
- (11) Efter en dialog med den bistandssøgende medlemsstat, herunder inden for rammerne af det europæiske semester, bør Kommissionen analysere anmodningen under hensyntagen til principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og sund finansiel forvaltning og afgøre, hvilken form for støtte der bør ydes på grundlag af, hvor akutte, vidt- og dybtgående de identificerede problemer er, støttebehovet på de pågældende politikområder, en analyse af de socioøkonomiske indikatorer samt den generelle administrative kapacitet i medlemsstaten. På

grundlag af denne analyse og under hensyntagen til de eksisterende aktioner og aktiviteter, der finansieres af EU-fondene eller andre EU-programmer, bør Kommissionen nå til enighed med den pågældende medlemsstat om de prioriterede områder, målene, en vejledende tidsplan, støtteforanstaltningernes omfang og det skønnede samlede finansielle bidrag, som fastlægges i en samarbejds- og støtteplan.

- (12) Af hensyn til bl.a. gennemsigtigheden bør Kommissionen på de i denne forordning fastsatte betingelser forelægge samarbejds- og støtteplanerne for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (13) Kommissionen bør, med samtykke fra den medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, kunne organisere tilvejebringelsen af støtte i samarbejde med europæiske og internationale organisationer eller andre medlemsstater, der har indgået aftale om at fungere som reformpartnere. Den medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, bør for et eller flere specifikke støtteområder have mulighed for at indgå et partnerskab med en eller flere medlemsstater som reformpartner med henblik på udarbejdelse af strategier og reformkøreplaner og udformning af bistand af høj kvalitet eller tilsyn med gennemførelsen af strategier og projekter. Det er den medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, der har ansvaret for reformerne, medens reformpartnerne eller andre medlemsstater eller begge, som yder støtte, bør kunne bidrage til en vellykket gennemførelse af programmet.
- (14) I Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen »Gennemgang af EU's budget« og af 29. juni 2011 med titlen »Et budget for Europa 2020« understreges vigtigheden af at fokusere finansieringen på tiltag og foranstaltninger, der har en klar europæisk merværdi, dvs. hvor der på EU-plan kan tilvejebringes en merværdi i forhold til en indsats fra medlemsstaterne alene. På den baggrund bør støtteaktioner og -aktiviteter, som gennemføres under programmet, sikre komplementaritet og synergi med andre programmer og politikker på regionalt plan, nationalt plan, EU-plan og internationalt plan, afhængigt af, hvad der er hensigtsmæssigt. Aktionerne og aktiviteterne under programmet bør give mulighed for udvikling og gennemførelse af løsninger, der på hensigtsmæssigt niveau løser nationale udfordringer, og som har indvirkning på udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan, og som også kunne bidrage til social, økonomisk og territorial samhørighed. Endvidere bør aktionerne og aktiviteterne under programmet bidrage til at opnå en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten. Desuden bør de også bidrage til en yderligere forbedring af tilliden og fremme af samarbejdet med Kommissionen og blandt medlemsstaterne. Unionen har endvidere bedre forudsætninger end medlemsstaterne for at skabe en platform for udveksling og deling af god praksis mellem ligestillede og for mobilisering af ekspertise.
- (15) Det er nødvendigt at fastlægge en finansieringsramme for programmet over en periode tilpasset den løbetid, der gælder for den flerårige finansielle ramme som fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 <sup>(1)</sup>.
- (16) Den finansielle ramme for programmet bør omfatte finansielle midler taget fra bevillingerne til teknisk bistand på Kommissionens initiativ i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 <sup>(2)</sup> og (EU) nr. 1305/2013 <sup>(3)</sup>. For at tillade denne overførsel af midler til dette særlige program og med forbehold for eventuelle fremtidige forslag er det nødvendigt at ændre disse forordninger.
- (17) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning <sup>(4)</sup>, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure. Finansiering af

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

<sup>(4)</sup> EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

programmet via overførsel af bevillinger fra teknisk bistand på Kommissionens initiativ i medfør af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 bør kun betragtes som en ekstraordinær løsning og bør ikke skabe præcedens for finansiering af fremtidige initiativer.

- (18) Medlemsstater, der anmoder om støtte, bør have mulighed for at bidrage på frivillig basis til programmets finansielle ramme med yderligere midler. På nuværende tidspunkt begrænser forordning (EU) nr. 1303/2013 muligheden for at overføre ressourcer, der er afsat til teknisk bistand på initiativ af en medlemsstat til de medlemsstater, som står over for midlertidige budgetproblemer. Forordning (EU) nr. 1303/2013 bør derfor ændres for at give alle medlemsstater mulighed for at deltage i finansieringen af programmet. De midler, der overføres til EU-budgettet, bør anvendes til at støtte aktioner, der bidrager til en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i de pågældende medlemsstater.
- (19) Denne forordning bør gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012<sup>(1)</sup> (»finansforordningen«). Med henblik herpå bør Kommissionen vedtage årlige arbejdsprogrammer og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom. Det årlige arbejdsprogram bør fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for deres gennemførelse i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål for programmet, udvælgelses- og tildelingskriterierne for tilskud samt alle andre elementer, der kræves.
- (20) Med henblik på betydningen af at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at forfølge og gennemføre strukturelle, institutionelle og administrative reformer er det nødvendigt at tillade en medfinansieringssats for tilskud på op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger for at nå programmets mål og samtidig sikre overholdelse af principperne om samfinansiering og ikkefortjeneste.
- (21) I tilfælde af uforudsete og behørigt begrundede årsager til en hastende indsats, f.eks. en alvorlig forstyrrelse i økonomien eller væsentlige omstændigheder, som har alvorlige konsekvenser for de økonomiske og sociale forhold i en medlemsstat, der ligger uden for dens kontrol, bør Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat, der ønsker at modtage støtte, kunne træffe særlige foranstaltninger for en begrænset del af det årlige arbejdsprogram og for en begrænset periode på op til seks måneder i overensstemmelse med de mål og aktioner, der er støtteberettigede under programmet, for at bistå nationale myndigheder med at imødegå de akutte behov.
- (22) For at sikre en effektiv og sammenhængende tildeling af midler fra Unionens budget og overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør aktioner under dette program komplettere og supplere igangværende EU-programmer, samtidig med at der undgås dobbeltfinansiering af samme udgifter. Inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder bør Kommissionen og den berørte medlemsstat på EU-plan og nationalt plan i alle faser af processen sikre en effektiv koordination for at sikre konsistens, komplementaritet og synergi mellem de finansieringskilder, der benyttes til aktioner i de relevante medlemsstater med tætte forbindelser til dette program, navnlig med foranstaltninger, der finansieres gennem EU-fondene og EU-programmerne i medlemsstaterne. Kommissionen bør gøre sit bedste for at sikre komplementaritet og synergi med den støtte, der ydes af andre relevante internationale organisationer.
- (23) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgifts cyklussen, herunder forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative og økonomiske sanktioner.
- (24) For at lette evalueringen af programmet bør der fra starten opstilles passende og gennemsigtige rammer for overvågning af gennemførelsen af aktionerne og programmets resultater. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årlig tilsynsrapport om gennemførelsen af programmet, herunder oplysninger om støtteanmodninger, der er indgivet af medlemsstaterne, om analyser af anvendelsen af kriterierne for vurdering af anmodninger om støtte, om samarbejds- og støtteplaner, om reformpartners deltagelse og om særlige foranstaltninger, der er truffet. Der bør foretages en uafhængig midtvejsevaluering af opfyldelsen af programmets

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

mål, effektiviteten af anvendelsen af dets ressourcer og af dets merværdi på europæisk plan. Der bør endvidere foretages en uafhængig efterfølgende evaluering af programmets langsigtede virkning og bæredygtigheden heraf. Evalueringerne bør baseres på de indikatorer, der måler virkningerne af programmet.

- (25) For at tilpasse listen over indikatorer til måling af opfyldelsen af programmets mål i lyset af de erfaringer, der høstes under gennemførelsen af programmet, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af denne liste. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning <sup>(1)</sup>. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning vedrørende vedtagelsen af de årlige arbejdsprogrammer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (27) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til institutionelle, administrative og strukturelle reformer i medlemsstater gennem støtte til nationale myndigheder, som defineret i denne forordning, til foranstaltninger, der tager sigte på at reformere institutioner, styringsstrukturer eller offentlig administration, økonomiske og sociale sektorer, herunder gennem bistand til en effektiv, gennemsigtig og virkningsfuld anvendelse af EU-fondene, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, eftersom anvendelsesområdet for støtte skal fastsættes i samråd med den berørte medlemsstat.
- (28) For at sikre en hurtig gennemførelse af foranstaltningerne i denne forordning bør forordningen træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

#### Artikel 1

### Programmets oprettelse og varighed

Ved denne forordning oprettes støtteprogrammet for strukturreformer (»programmet«) for perioden fra den 20. maj 2017 til den 31. december 2020.

#### Artikel 2

### Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »støttemodtagende medlemsstat«: en medlemsstat, som modtager støtte fra Unionen via programmet

<sup>(1)</sup> EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- 2) »EU-fonde«: de europæiske struktur- og investeringsfonde, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EU) nr. 1303/2013, Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 <sup>(1)</sup>, asyl-, migrations- og integrationsfonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 <sup>(2)</sup>, instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring, der er oprettet som en del af Fonden for Intern Sikkerhed ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 <sup>(3)</sup>, og instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik, der er oprettet som en del af Fonden for Intern Sikkerhed ved forordning (EU) nr. 515/2014 <sup>(4)</sup>
- 3) »national myndighed«: en eller flere nationale myndigheder, herunder myndigheder på regionalt og lokalt plan, der samarbejder i overensstemmelse med partnerskabsprincippet inden for medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer
- 4) »international organisation«: en international organisation i den offentlige sektor, der er oprettet ved en international aftale, såvel som specialiserede organer, der er oprettet af sådanne organisationer, jf. artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), i finansforordningen; organisationer, der indgår i internationale organisationer, anses for at være internationale organisationer i overensstemmelse med finansforordningen
- 5) »europæiske organisationer«: Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond som omhandlet i finansforordningens artikel 58, stk. 1, litra c), nr. iii).

### Artikel 3

#### Europæisk merværdi

1. Programmet skal finansiere aktioner og aktiviteter med europæisk merværdi. Med henblik herpå sikrer Kommissionen, at de aktioner og aktiviteter, der udvælges til finansiering, kan forventes at skabe resultater, som i overensstemmelse med nærhedsprincippet har en europæisk merværdi, og den fører tilsyn med, om der faktisk opnås en europæisk merværdi.
2. Aktionerne og aktiviteterne under programmet skal sikre en europæisk merværdi, navnlig gennem:
  - a) udvikling og gennemførelse af løsninger på lokale, regionale og nationale udfordringer, der påvirker udfordringer på tværs af grænserne eller på EU-plan, og som også kan bidrage til social, økonomisk og territorial samhørighed
  - b) komplementaritet og synergi med andre EU-programmer og politikker på henholdsvis regionalt plan, nationalt plan, EU-plan og internationalt plan
  - c) bidrag til en konsekvent og sammenhængende gennemførelse af EU-retten og EU-politikker samt fremme af europæiske værdier, herunder solidaritet
  - d) bidrag til udveksling af god praksis, også med henblik på at gøre Unionens reformprogrammer mere synlige, og opbygning af en platform og netværk af ekspertise på EU-plan
  - e) fremme af gensidig tillid mellem støttemodtagende medlemsstater og Kommissionen og af samarbejde mellem medlemsstaterne.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1).

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af Rådets afgørelse 2007/125/RIA (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 93).

<sup>(4)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

## Artikel 4

**Overordnet mål**

Programmets overordnede mål er at bidrage til institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturelle reformer i medlemsstaterne gennem støtte til nationale myndigheder til foranstaltninger, der tager sigte på reformering og styrkelse af institutioner, styring, offentlig administration og økonomiske og samfundsmæssige sektorer som reaktion på økonomiske og sociale udfordringer med henblik på at styrke samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, bæredygtig vækst, jobskabelse og investeringer, navnlig i forbindelse med økonomisk styring, herunder gennem støtte til en effektiv, virkningsfuld og gennemsigtig anvendelse af EU-fondene.

## Artikel 5

**Programmets specifikke mål og anvendelsesområde**

1. For at nå det overordnede mål i artikel 4 skal programmet have følgende specifikke mål, der skal forfølges i tæt samarbejde med de støttemodtagende medlemsstater:

- a) at bistå de nationale myndigheders initiativer til at udforme reformer i henhold til deres prioriteringer under hensyn til de oprindelige forhold og de forventede socioøkonomiske virkninger
- b) at bistå de nationale myndigheder med at forbedre deres evne til at formulere, udvikle og gennemføre reformpolitikker og -strategier og med at følge en integreret tilgang, der sikrer sammenhæng mellem mål og midler på tværs af sektorer
- c) at bistå de nationale myndigheders bestræbelser på at fastlægge og gennemføre hensigtsmæssige procedurer og metoder under hensyntagen til god praksis og de erfaringer, som andre lande har gjort sig i lignende situationer
- d) at hjælpe de nationale myndigheder med at gøre forvaltningen af menneskelige ressourcer mere effektiv og virkningsfuld, bl.a. ved at styrke de faglige kundskaber og færdigheder og ved at fastlægge klare ansvarsområder.

2. De specifikke mål i stk. 1 skal vedrøre politikområder med relation til samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, innovation, intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, beskæftigelse og investering, navnlig et eller flere af følgende:

- a) offentlig finans- og kapitalforvaltning, budgetprocesser, gælds- og skatteforvaltning
- b) institutionelle reformer og effektiv og serviceorienteret offentlig forvaltning, herunder om nødvendigt gennem regelforenklinger, en velfungerende retsstat, reformer af retssystemet og styrkelse af bekæmpelsen af svig, korruption og hvidvaskning af penge
- c) erhvervsklimaet (herunder for SMV'er), genindustrialisering, udvikling af den private sektor, investeringer, offentlig deltagelse i virksomheder, privatiseringsprocesser, handel og udenlandske direkte investeringer, konkurrence og offentlige indkøb, bæredygtig sektorudvikling og støtte til innovation og digitalisering
- d) uddannelse; arbejdsmarkedspolitikker, herunder dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, med sigte på at skabe beskæftigelse; bekæmpelse af fattigdom; fremme af social inklusion; socialsikring og sociale velfærdssystemer; folkesundhed og sundhedssystemer; samt samhørigheds-, asyl-, migrations- og grænsepolitik
- e) politikker for gennemførelse af klimaindsatsen, fremme af energieffektivitet, opnåelse af energidiversificering samt for landbruget, fiskeriet og en bæredygtig udvikling af landdistrikterne
- f) politikker for finanssektoren, herunder fremme af finansiel forståelse, finansiel stabilitet, adgang til finansiering og långivning til realøkonomien, udarbejdelse, levering og kvalitetsovervågning af data og statistikker samt politikker til bekæmpelse af skatteunddragelse.

*Artikel 6***Støtteberettigede aktioner**

Med henblik på at forfølge de mål, der er fastsat i artikel 4 og 5, skal programmet navnlig finansiere følgende typer aktioner:

- a) ekspertise inden for politisk rådgivning, politikændring, udformning af strategier og køreplaner for reformer samt lovgivningsmæssige, institutionelle, strukturelle og administrative reformer
- b) hjælp fra eksperter, herunder udstationerede eksperter, i en kortere eller længere periode til at udføre opgaver inden for særlige områder eller til at udføre operationelle aktiviteter, eventuelt med tolkning, oversættelse og samarbejde, administrativ bistand samt infrastruktur og udstyr
- c) institutionel, administrativ og sektorspecifik kapacitetsopbygning og hermed beslægtede støtteaktioner på alle forvaltningsniveauer, herunder i givet fald aktioner, der bidrager til en styrkelse af civilsamfundet, navnlig:
  - i) seminarer, konferencer og workshops
  - ii) arbejdsbesøg i relevante medlemsstater eller i et tredjeland, som giver embedsmændene mulighed for at opnå eller øge deres ekspertise eller viden på relevante områder, og
  - iii) uddannelsesaktioner og udvikling af onlinekurser eller andre kurser for at fremme de nødvendige faglige færdigheder og kundskaber med relation til relevante reformer
- d) indsamling af data og statistikker, udvikling af fælles metoder og, når det skønnes hensigtsmæssigt, af indikatorer eller benchmarks
- e) tilrettelæggelse af lokal operationel støtte på områderne asyl, migration og grænsekontrol
- f) IT-kapacitetsopbygning: ekspertise vedrørende udvikling, vedligeholdelse, drift og kvalitetskontrol af IT-infrastrukturen og applikationer, der er nødvendige for at gennemføre de relevante reformer, samt ekspertise vedrørende programmer, der retter sig mod digitalisering af offentlige tjenesteydelser
- g) undersøgelser, forskning, analyser og rundspørger, evalueringer og konsekvensanalyser og udvikling og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og uddannelsesmateriale
- h) kommunikationsprojekter for indlæring, samarbejde, bevidstgørelse, informationsformidling og udveksling af god praksis, tilrettelæggelse af oplysnings- og informationskampagner, mediekampagner og -begivenheder, herunder intern kommunikation og i givet fald kommunikation via sociale netværk
- i) udarbejdelse og offentliggørelse af materiale med henblik på at formidle oplysninger om og resultaterne af programmet, herunder gennem udvikling, drift og vedligeholdelse af systemer og redskaber, hvortil der bruges informations- og kommunikationsteknologier
- j) alle andre relevante aktiviteter til støtte for de overordnede og specifikke mål i artikel 4 og 5.

*Artikel 7***Anmodning om støtte**

1. En medlemsstat, der ønsker at modtage støtte under programmet, indgiver en anmodning om støtte til Kommissionen med angivelse af politikområderne og prioriteterne for støtte inden for programmets anvendelsesområde som fastsat i artikel 5, stk. 2. Denne anmodning skal indgives senest den 31. oktober i et kalenderår. Kommissionen kan give vejledning om de vigtigste dele, som anmodningen om støtte skal omfatte.



2. Under hensyntagen til principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og forsvarlig økonomisk forvaltning og efter dialog med medlemsstaten, herunder inden for rammerne af det europæiske semester, gennemgår Kommissionen den i stk. 1 omhandlede støtteanmodning på basis af, hvor hastende, brede og dybe de identificerede problemer er, støttebehovet pr. berørt politikområde, en analyse af socioøkonomiske indikatorer og medlemsstatens generelle administrative kapacitet.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til de eksisterende aktioner og foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene eller andre EU-programmer, når Kommissionen til enighed med den pågældende medlemsstat om de prioriterede støtteområder, målene, en vejledende tidsplan og omfanget af den støtte, der skal ydes, og det skønnede samlede finansielle bidrag til denne støtte, som fastsættes i en samarbejds- og støtteplan.

3. Anmodningen om støtte kan vedrøre følgende:

- a) gennemførelse af reformer i medlemsstaterne på deres eget initiativ, navnlig for at opnå bæredygtig økonomisk vækst og jobskabelse
- b) gennemførelse af de økonomiske tilpasningsprogrammer i medlemsstater, der modtager finansiell støtte fra Unionen i henhold til eksisterende instrumenter, navnlig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 <sup>(1)</sup> for medlemsstater i euroområdet og Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 <sup>(2)</sup> for medlemsstater uden for euroområdet
- c) gennemførelse af vækstskeppende reformer i forbindelse med økonomiske styringsprocesser, navnlig de landespecifikke henstillinger i forbindelse med det europæiske semester og aktioner forbundet med gennemførelsen af EU-retten.

#### Artikel 8

### Oplysninger til Europa-Parlamentet og Rådet om samarbejds- og støtteplaner

1. Med forhold for den støttemodtagende medlemsstats samtykke fremsender Kommissionen samarbejds- og støtteplanen til Europa-Parlamentet og Rådet hurtigst muligt. Den støttemodtagende medlemsstat kan afvise at give et sådant samtykke i tilfælde af følsomme eller fortrolige oplysninger, hvis offentliggørelse ville skade offentlighedens interesse i den støttemodtagende medlemsstat.

2. Kommissionen forelægger dog samarbejds- og støtteplanen for Europa-Parlamentet og Rådet under følgende omstændigheder:

- a) så snart den støttemodtagende medlemsstat har bortredigeret alle følsomme eller fortrolige oplysninger, hvis offentliggørelse ville skade offentlighedens interesse i den støttemodtagende medlemsstat
- b) efter en rimelig tidsfrist, når offentliggørelsen af de relevante oplysninger ikke vil indvirke negativt på gennemførelsen af støtteforanstaltningerne under programmet, og under ingen omstændigheder senere end to måneder efter gennemførelsen af sådanne foranstaltninger i henhold til samarbejds- og støtteplanen.

#### Artikel 9

### Organisering af støtte- og reformpartnere

1. Kommissionen kan med den støttemodtagende medlemsstats samtykke organisere støtten under programmet i samarbejde med andre medlemsstater eller europæiske og internationale organisationer.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

2. Den støttemodtagende medlemsstat kan i samråd med Kommissionen indgå et partnerskab med en eller flere andre medlemsstater, der handler som reformpartnere på specifikke reformområder. En reformpartner bidrager i samråd med Kommissionen og på grundlag af en fælles forståelse med den støttemodtagende medlemsstat og Kommissionen til udformning af strategier og reformkøreplaner og til udformning af bistand af høj kvalitet, eller den overvåger gennemførelsen af strategier og projekter.

#### Artikel 10

##### **Finansieringsramme**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er fastsat til 142 800 000 EUR i løbende priser.
2. Bevillingerne til programmet kan også dække udgifter til forberedende aktiviteter, tilsyns-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for forvaltningen af programmet og for at nå dets mål, herunder navnlig undersøgelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationsaktioner, såsom kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, for så vidt de angår denne forordnings generelle mål, udgifter i forbindelse med IT, der fokuserer på informationsbehandling og -udveksling, samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet.
3. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

#### Artikel 11

##### **Andre finansielle bidrag til programmets budget**

1. Foruden den finansieringsramme, der er fastsat i artikel 10, kan programmet finansieres gennem supplerende frivillige bidrag fra medlemsstaterne.
2. De supplerende bidrag, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan bestå af bidrag fra midler til teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ i henhold til artikel 59 i forordning (EU) nr. 1303/2013, og som er overført i henhold til nævnte forordnings artikel 25.
3. De i stk. 1 omhandlede supplerende bidrag anvendes til at støtte aktioner, der bidrager til at gennemføre Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Et bidrag fra en støttemodtagende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 må udelukkende anvendes i den pågældende medlemsstat.

#### Artikel 12

##### **Ingen dobbeltfinansiering**

Aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, kan modtage støtte fra andre EU-programmer, -instrumenter eller -fonde under Unionens budget, forudsat at sådan støtte ikke dækker samme udgiftsposter.

#### Artikel 13

##### **Programmets gennemførelse**

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Programmets foranstaltninger kan gennemføres enten direkte af Kommissionen eller indirekte af andre enheder og personer end medlemsstater i overensstemmelse med artikel 60 i finansforordningen. Navnlig består Unionens finansielle støtte til aktioner som omhandlet i nærværende forordnings artikel 6 af:

- a) tilskud, herunder tilskud til medlemsstaternes nationale myndigheder
- b) offentlige indkøbskontrakter
- c) godtgørelse af eksterne eksperters udgifter, herunder eksperter fra de nationale, regionale eller lokale myndigheder i medlemsstater, der yder eller modtager støtte
- d) bidrag til trustfonde, der er oprettet af internationale organisationer, og
- e) aktioner gennem indirekte forvaltning.

3. Der kan ydes tilskud til medlemsstaternes nationale myndigheder, Den Europæiske Investeringsbank-Gruppen, internationale organisationer, offentlige eller private organer og enheder, som er lovligt etableret i en eller et af følgende:

- a) medlemsstaterne, og
- b) lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med betingelserne heri.

Medfinansieringssatsen for tilskud er op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, uden at dette berører principperne om samfinansiering og ikkefortjeneste.

4. Støtte kan også ydes af individuelle eksperter, der kan indbydes til at bidrage til udvalgte aktiviteter, som organiseres under programmet, når dette er nødvendigt for at nå de specifikke mål, der er fastsat i artikel 5.

5. For at gennemføre programmet vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter og underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom. De årlige arbejdsprogrammer fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for deres gennemførelse i overensstemmelse med de generelle og specifikke mål som omhandlet i denne forordnings artikel 4 og 5, udvælgelses- og tildelingskriterierne for tildeling af tilskud samt alle de elementer, der kræves i henhold til finansforordningen.

6. For at sikre en rettidig tildeling af midler skal en begrænset del af det årlige arbejdsprogram afsættes til særlige foranstaltninger i tilfælde af uforudsete og behørigt begrundede årsager til en hastende indsats, f.eks. en alvorlig forstyrrelse i økonomien eller væsentlige omstændigheder med alvorlige konsekvenser for de økonomiske og sociale forhold i en medlemsstat, der ligger uden for dens kontrol. Kommissionen kan på anmodning af en medlemsstat, der ønsker af modtage støtte, træffe særlige foranstaltninger i overensstemmelse med de mål og aktioner, der er støtteberettigede under programmet, for at bistå nationale myndigheder med at imødegå de akutte behov. Sådanne særlige foranstaltninger er af midlertidig karakter og må ikke være underlagt de betingelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1 og 2. De særlige foranstaltninger skal ophøre inden for seks måneder og kan erstattes med støtte, jf. betingelserne i artikel 7.

#### Artikel 14

### Samordning og komplementaritet

1. Kommissionen og den støttemodtagende medlemsstat skaber inden for deres respektive ansvarsområder synergier og sikrer en effektiv koordinering mellem programmet og andre EU-programmer og EU-instrumenter, navnlig de foranstaltninger, der finansieres af EU-fondene. Med henblik herpå:

- a) sikrer de komplementaritet og synergi mellem de forskellige instrumenter på EU-plan og nationalt plan og i givet fald på regionalt plan, navnlig for så vidt angår foranstaltninger, der finansieres af EU-fonde, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen
- b) optimerer de koordineringsmekanismerne for at undgå dobbeltarbejde, og

- c) sikrer de et tæt samarbejde mellem dem, der er ansvarlige for gennemførelsen på EU-plan, nationalt plan og i givet fald regionalt plan for at skabe sammenhængende og strømlinede støtteaktioner.
2. Kommissionen gør sit bedste for at sikre komplementaritet og synergi med den støtte, der ydes af andre relevante internationale organisationer.
3. De relevante årlige arbejdsprogrammer kan tjene som koordineringsramme, når der planlægges støtte på de områder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2.

#### Artikel 15

### Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Ved gennemførelsen af aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, træffer Kommissionen egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes gennem foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved tilbagesøgning af de beløb, der uretmæssigt er udbetalt eller er anvendt forkert samt efter omstændighederne ved administrative og økonomiske sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at foretage revision hos alle tilskudsmottagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler under programmet.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af sådanne midler, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 <sup>(1)</sup> med henblik på at fastslå, hvorvidt svig, korruption eller andre former for ulovlige aktiviteter har betydning for Unionens finansielle interesser i forbindelse med en bevillingsaftale eller en bevillingsbeslutning eller en kontrakt vedrørende EU-midler.

Samarbejdsaftaler med internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af denne forordning giver udtrykkeligt Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og inspektion på stedet, jf. dog første og andet afsnit.

#### Artikel 16

### Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af de aktioner, der finansieres via programmet, og måler opfyldelsen af det overordnede mål fastsat i artikel 4 og de specifikke mål, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i overensstemmelse med de i bilaget fastsatte indikatorer.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 vedrørende ændringer af listen over indikatorer fastsat i bilaget.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig tilsynsrapport om gennemførelsen af programmet. Rapporten skal indeholde oplysninger om:

- a) anmodninger om støtte, der indgives af medlemsstater som omhandlet i artikel 7, stk. 1
- b) analyser af anvendelsen af de i artikel 7, stk. 2, omhandlede kriterier, som anvendes til at analysere anmodninger om støtte, der indgives af medlemsstater

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

- c) samarbejds- og støtteplaner som omhandlet i artikel 7, stk. 2
- d) deltagelse af reformpartnere som omhandlet i artikel 9, og
- e) særlige foranstaltninger, der er vedtaget, som omhandlet i artikel 13, stk. 6.

Kommissionen forelægger også Europa-Parlamentet og Rådet en uafhængig midtvejsevalueringsrapport senest medio 2019 og en uafhængig efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

3. Midtvejsevalueringsrapporten skal indeholde oplysninger om opfyldelsen af programmets mål, effektiviteten i ressourceudnyttelsen og programmets europæiske merværdi. Den skal også behandle den fortsatte relevans af alle mål og aktioner. Den efterfølgende evalueringsrapport skal vurdere programmet som helhed og indeholde oplysninger om dets virkninger på lang sigt.

#### Artikel 17

##### Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 1, andet afsnit, tillægges Kommissionen for en periode fra den 20. maj 2017 til den 31. december 2020.
3. Den i artikel 16, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af den enkelte medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 1, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

#### Artikel 18

##### Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013

I forordning (EU) nr. 1303/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

- a) titlen affattes således:

»Forvaltning af teknisk bistand til medlemsstater«

b) stk. 1 affattes således:

»1. Efter anmodning fra en medlemsstat i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 (\*) kan en del af de midler, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 59 og programmeret i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler, efter aftale med Kommissionen overføres til teknisk bistand på initiativ af Kommissionen til gennemførelse af foranstaltninger i forbindelse med den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 58, stk. 1, tredje afsnit, litra l), gennem direkte eller indirekte forvaltning.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).«

c) stk. 3, første afsnit, affattes således:

»En medlemsstat anmoder om en overførsel som omhandlet i stk. 1 for et kalenderår senest den 31. januar i det år, hvor overførslen skal foretages. Anmodningen ledsages af et forslag til ændring af det program eller de programmer, hvorfra overførslen vil blive foretaget. Der foretages tilsvarende ændringer i partnerskabsaftalen i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, der fastsætter det samlede beløb, der overføres hvert år til Kommissionen.«

d) følgende stykke tilføjes:

»4. Midler, som overføres af en medlemsstat i henhold til denne artikels stk. 1, skal være omfattet af frigørelsesreglen i denne forordnings artikel 136 og artikel 38 i forordning (EU) nr. 1306/2013.«

2) Artikel 58, stk. 1, tredje afsnit, litra l), affattes således:

»l) aktioner, der finansieres i henhold til forordning (EU) 2017/825 med henblik på at bidrage til at gennemføre Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.«

3) Artikel 91, stk. 3, affattes således:

»3. 0,35 % af de samlede midler efter fradrag af støtten til CEF som omhandlet i artikel 92, stk. 6, og til bistanden til de socialt dårligst stillede i henhold til artikel 92, stk. 7, afsættes til teknisk bistand på Kommissionens initiativ, hvoraf højst 112 233 000 EUR i løbende priser afsættes til støtteprogrammet for strukturreformer oprettet ved forordning (EU) 2017/825 til anvendelse inden for anvendelsesområdet for og formålet med dette program.«

## Artikel 19

### Ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013

I forordning (EU) nr. 1305/2013 affattes artikel 51, stk. 1, første afsnit, således:

»I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) nr. 1306/2013 kan ELFUL anvende op til 0,25 % af sin årlige tildeling til at finansiere de opgaver, der er omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) nr. 1303/2013, herunder omkostningerne til oprettelse og drift af det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 52, og det EIP-netværk, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 53, på Kommissionens initiativ og/eller på dennes vegne, hvoraf højst 30 567 000 EUR i løbende priser afsættes til støtteprogrammet for strukturreformer oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 (\*) til anvendelse inden for anvendelsesområdet for og formålet med nævnte program.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).«

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

*På Europa-Parlamentets vegne*

A. TAJANI

*Formand*

*På Rådets vegne*

C. ABELA

*Formand*

\_\_\_\_\_

## BILAG

## Indikatorer

Opfyldelsen af de mål, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 5, stk. 1, vurderes på grundlag af følgende indikatorer:

- a) antallet og typen af nationale myndigheder, offentlige forvaltninger og andre offentlige organer, såsom nationale ministerier eller tilsynsmyndigheder, fordelt på støttemodtagende medlemsstat, som har modtaget støtte under programmet
- b) antallet og typen af støtteydere, såsom statslige, offentligretlige og privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver, internationale organisationer, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat
- c) antallet og typen af gennemførte støtteberettigede aktioner i henhold til artikel 6, f.eks. eksperter, uddannelsesaktioner eller seminarer osv., fordelt på:
  - i) landespecifikke henstillinger eller relevante aktioner i relation til gennemførelsen af EU-retten, økonomiske tilpasningsprogrammer og reformer på medlemsstatens eget initiativ
  - ii) specifikt mål og politikområde og specifik støttemodtagende medlemsstat
  - iii) støtteydere, såsom statslige, offentligretlige og privatretlige organer med en offentlig tjenesteydelsesopgave, eller internationale organisationer
  - iv) støttemodtagere fra den støttemodtagende medlemsstat, f.eks. nationale myndigheder
- d) antallet og typen af politiske og retlige ordninger, såsom politiske aftalememoranda eller hensigtserklæringer, aftaler, kontrakter, der indgås mellem Kommissionen, eventuelle reformpartnere og støtteydere til aktiviteter under programmet, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat
- e) antallet af politiske initiativer (f.eks. handlingsplaner, køreplaner, retningslinjer, anbefalinger og anbefalet lovgivning) vedtaget pr. specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat i forlængelse af relevante aktiviteter støttet af programmet
- f) antallet af gennemførte foranstaltninger efter politikområde og støttemodtagende medlemsstat som følge af støtteaktioner stillet til rådighed under programmet, fordelt på landespecifikke henstillinger eller relevante aktioner til gennemførelse af EU-retten, økonomiske tilpasningsprogrammer og reformer på medlemsstatens eget initiativ
- g) feedback fra nationale myndigheder, offentlige forvaltninger og andre offentlige enheder, der har modtaget støtte under programmet, samt fra eventuelle andre interessenter eller deltagere om resultaterne eller virkningerne af aktionerne under programmet, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat, om muligt understøttet af kvantitative eller empiriske data
- h) feedback fra støtteydere om resultaterne eller virkningerne af den støtte, de har ydet under programmet inden for det specifikke mål og politikområde, hvor de har været aktive, fordelt på støttemodtagende medlemsstat og om muligt understøttet af kvantitative eller empiriske data
- i) udviklingen i relevante berørte parter synspunkter vedrørende programmets bidrag til gennemførelsen af reformerne, fordelt på specifikt mål, politikområde og støttemodtagende medlemsstat, om muligt understøttet af passende kvantitative eller empiriske data, og
- j) antallet af målsætninger i samarbejds- og støtteplanen, der er blevet nået, bl.a. som følge af støtten modtaget fra programmet, fordelt på støttemodtagende medlemsstat.

Disse indikatorer anvendes i overensstemmelse med disponible data og oplysninger, herunder passende kvantitative og empiriske data.

Endvidere skal Kommissionen gennemføre en kvalitativ analyse med henblik på at fastslå sammenhængen mellem støtte fra programmet, målt gennem oplysninger fra disse indikatorer, og den støttemodtagende medlemsstats institutionelle, administrative og strukturelle reformer med henblik på at styrke konkurrenceevne, produktivitet, vækst, beskæftigelse, samhørighed og investeringer.

---